

תת"ע 4375/05 - אבו סאלם מאגד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4375-05-10 מדינת ישראל נ' אבו סאלם

מספר בקשה: 5

אבו סאלם מאגד
ה牒: המבוקש:
נגד

מדינת ישראל

המשיבת:

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין ולחישוב פסילת רישון.

1. בחודש מרץ 2010 נרשמה לבקשת הזמנה לדין שעונייה נהיגה שעה שתוקף רישיון הנהיגה של המבוקש פקע לעלה מ- 6 חודשים. המבוקש נחזה להיות חתום על הזמנה לדין. למרות זאת לא התיצב המבוקש לדין שהתקיים בעניינו ועל כן נשפט בהיעדרו והוטלו עליו, בין היתר, עונש של 2 שנות פסילה וקנס גבוה.

2. ביום 15.7.15 הגיע המבוקש באמצעות ב"כ דاز עוז גבי שלום, בקשה לביטול פסק הדין. בבקשתו נאמר כי המבוקש התיצב לדין במועד שנקבע, ביקש מתובע להשתחרר מן הדין כדי להיוועץ בעוז'ד והדבר הותר לו. לאחר מכן, נשפט המבוקש בהיעדרו אך לא ידע על כך. לטענתו לא קיבל זימון לדין נוספת שלאו התיצב נדחה כאמור.

3. ביום 1.12.15 התקבלה הודעה נוספת מאת הנאשם באמצעות עוז'ד אחר (עו"ד זעתוט עבד). בהודעה, הותיר ב"כ המבוקש את ההכרעה בבקשתו לביטול פסק דין לשיקול דעתו וציין כי המבוקש ידע על פסק הדין רק לאחר יום 10.6.15 בעת שבדק משרד הרישוי את מצב הרישון שלו. עוד נאמר כי המבוקש הסתבר בעביעות שונות ولكن לא היה ער לנעשה בתיק בעניינו.

4. התביעה התנגדה לבקשתה.

עמוד 1

5. לאחר מכן, הגיע המבוקש בקשה לחישוב פסילת הרישיון שלו. לטענותו, לבקשתה לביטול פסק דין נלווה תצהיר לפיו אין ברשות המבוקש רישיון נהיגה להפקדה ועל כן ראוי לחשב את פסילת הרישיון.

דין והכרעה

6. לאחר ש שקלתי את נימוקי הבקשה והתגובה שוכנעתי כי יש לדוחות את הבקשה לביטול פסק דין ואת הבקשה לחישוב פסילה.

אדון תחילה בבקשתה לביטול פסק דין ולאחר מכן בבקשתה לחישוב פסילה.

7. שני טעמים עשויים להצדיק ביטולו של פסק דין שנייתן עקב אי התיעצבות נאשם לדין: הנאשם הראה הצדקה סבירה לאי התיעצבותו לדין או שהראה כי אם לא יבוטל פסק הדין יגרם לו עיוות דין. אלה כאמור העילות לביטול פסק הדין. את הבקשה לביטול פסק דין יש להגיש, תוך פירוט עילות אלה או מי מהן, תוך 30 יום ממועד בו קיבל הנאשם את פסק הדין (סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי). איחור בהגשת בקשה טוען הסבר והצדקה.

8. גם אם קיבל לצורך הדיון את טענת המבוקש כי שוחרר על ידי טובע לצורך הייעוץ בעו"ד לא ברור מן הבקשה מדוע לא טרכ המבוקש לברר במשך **חמש שנים** שחלפו ממתן פסק הדין אודות גורל התיק, עליו כאמור ידע בפרט משעה שתא דחיתת הדיון בתיק ביקש בנאשם מיוזמתו.. יתר על כן, המבוקש נימק את דחיתת המועד ברצונו להיעוץ בעו"ד אך מן הבקשה לא עולה כי עשה כך ואם עשה - לא ברור מודיע לא המשיך הנאשם במעקב אחר התקיק על פי הנחית עורך הדיון. למעשה, המבוקש אינו מסביר מה עשה ממועד הדיון שנדחה בעניינו עד להגשת בקשתו לביטול פסק הדין. טענותו של המבוקש כי נודע לו על פסק הדין בעט שבירר את מצב רישומו במשרד הרישוי אינה הסבר מניח את הדעת לחוסר המשע משך חמישה שנים תמיינות. המבוקש טוען כי היה טרוד בעניינים שונים אך ברור כי בית המשפט אינו יכול להמתין למבוקש עד שזה יפתר את בעיותו בחיים ויתפנה לטיפול בעניינו המשפטיים.

9. לאור האמור, ומבליל לחווות דעתה לגבי סיבת אי התיעצבות של המבוקש לדין או סיכון הגנתו וחחש לעיוות דין - לגבייהם לא פירט המבוקש קו הגנה באופן המאפשר לקבוע כי אי ביטול פסק דין יגרום עיוות דין למבוקש - נראה כי בבקשת המבוקש לביטול פסק דין לוקה בשינוי כבד ובلتוי מושבר ודינה להידחות מטעם זה.

10. מכאן לבקשתה לחישוב פסילה. טרם שודן בעניין לגופו אדגיש כי הבקשה לביטול פסק דין והבקשה לחישוב פסילה אין יכולות לדור בנסיבות אחת שכן בבקשתה לחישוב פסילה מובלעת למעשה ההנחה כי פסק דין נותר על כנו וכל שמדובר הוא לחשב את הפסילה על פי גזר הדין. לעניין הבקשה לחישוב הפסילה, בימ"ש זה איןנו מוסמך עוד לדון בה שכן על פי ההלכה בבש"פ 9075/12 **ג'ابر נ' מדינת ישראל** על המבוקש להפנות פנימית למשרד הרישוי.

לסיכום, הבקשה לבטל פסק דין נדחתה מכוח שיחיי כבד ובלתי מוסבר בהגשתה. הבקשה לחישוב פסילה נדחתת בשל היעדר סמכות לבימ"ש זה לדון בה.

המציאות תודיע.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, בהעדך
הצדדים.